अपि च । दाने तपसि शौर्ये च यस्य न प्रथितं मनः ।
विद्यायामर्थलाभे च मातुरुच्चार एव सः ॥ १५ ॥
अपरं च । वरमेको गुणी पुत्रो न च मूर्खशतैरपि ।
एकश्चन्द्रो तमो हन्ति न च तारागणैरपि ॥ १६ ॥
5 पुण्यतीर्थे कृतं येन तपः क्वाप्यतिदुष्करं ।
तस्य पुत्रो भवेद्वश्यः समृद्धो धार्मिकः सुधीः ॥ १७ ॥
तथाचोक्तं ।
अर्थागमो नित्यमरोगिता च प्रियश्च भार्या प्रियवादिनी च ।
वश्यश्च पुत्रो ऽर्थकरी च विद्या षड्जीवलोकेषु सुखानि राजन् ॥ १८ ॥
10 को धन्यो बहुभिः पुत्रैः कुशूलपूरणाढकैः ।
वरमेकः कुलालम्बी यत्र विश्रूयते पिता ॥ १९ ॥
ऋणकर्ता पिता शत्रुर्माता च व्यभिचारिणी ।
भार्या रूपवती शत्रुः पुत्रः शत्रुरपण्डितः ॥ २० ॥
अनभ्यासे विषं विद्या अजीर्णे भोजनं विषं
15 विषं सभा दरिद्रस्य वृद्धस्य तरुणी विषं ॥ २१ ॥
यस्य तस्य प्रसूतो ऽपि गुणवान् पूज्यते नरः ।
धनुर्वंशविशुद्धो ऽपि निर्गुणः किं करिष्यति ॥ २२ ॥
हाहा पुत्रक नाधीत सुगतितासु रात्रिषु ।
तेन त्वं विदुषां मध्ये पङ्के गौरिव सीदसि ॥ २३ ॥
20 तत् कथमिदानीमिते मम पुत्रा गुणवन्तः क्रियन्तां ।
आहारनिद्राभयमैथुनं च सामान्यमेतत् पशुभिर्नराणां ।
धर्मो हि तेषामधिको विशेषो धर्मेण हीनाः पशुभिः समानाः ॥ २४ ॥